

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z wniosku B. I.
z udziałem M. C. i K. I.
o uregulowanie kontaktów z małoletnimi H. I. i A. I.
oraz sprawy wszczętej z urzędu
z udziałem B. I., M. C. i K. I.
o uregulowanie kontaktów z małoletnimi H. I. i A. I.
na skutek zażaleń obu stron na postanowienie Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia
9 października 2023 r. w sprawie o sygn. akt III Nsm 555/23,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 16 lipca 2024 r.,
w przedmiocie wniosku uczestnika K. I. o wyłączenie sędziego Sądu Okręgowego
w Gdańsku M. O. od rozpoznania sprawy II 1Cz 19/24

**stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie z
właściwością przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w
Gdańsku.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 czerwca 2024 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie II 1Co
82/24, w trybie art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, przekazał Prezesowi Izby

Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych wniosek K. I. z 20 lutego 2024 r. o wyłączenie sędziego M. O. od rozpoznania sprawy II 1Cz 19/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 5 czerwca 2023 r., wydanym w sprawie C-204/21, Trybunał uznał, że Rzeczpospolita Polska naruszyła prawo Unii Europejskiej m.in. poprzez przyjęcie i utrzymanie w mocy art. 26 §§ 2 i 4-6 oraz art. 82 §§ 2-5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: „u.SN”) w zmienionym brzmieniu, jak również art. 10 ustawy z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, przekazując do wyłącznej właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego rozpoznawanie zarzutów i zagadnień prawnych dotyczących braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Na tej podstawie, zdaniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 47 karty praw podstawowych oraz na podstawie art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zasady pierwszeństwa prawa Unii.

W ocenie Sądu Najwyższego wskazane orzeczenie, zgodnie z art. 91 ust. 2, w związku z art. 91 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości. W niniejszej sprawie realizacja przedmiotowego wyroku musi zatem polegać na przekazaniu sprawy do sądu, który byłby właściwy do rozpoznania wniosku strony przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN. Nie ulega przy tym wątpliwości, że przy pominięciu treści wskazanego przepisu sprawa, w której został złożony wniosek o wyłączenie sędziego, nie należy do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, określonej w art. 26 § 1 u.SN.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 200 § 1¹ oraz § 1⁴, w związku z art. 52 § 1 k.p.c. wniosek należało przekazać według właściwości do Sądu Okręgowego w Gdańsku.

[SOP]

[ms]

